COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 11.11.2026
COM(2026) 1110 final

2026/0357 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivelor 2011/83/UE și 2002/58/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește simplificarea anumitor norme de protecție a consumatorilor

{SEC(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1101 final} - {SWD(2026) 1102 final}

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Era digitală a transformat fundamental experiențele consumatorilor. Aceasta a permis un acces mai rapid, mai convenabil și pe scară mai largă la o gamă tot mai variată de bunuri și servicii. În același timp, era digitală a dat naștere unor modalități noi și mai sofisticate de influențare a alegerilor consumatorilor. Utilizarea pe scară largă a tehnologiilor digitale aduce, pe lângă beneficiile incontestabile pe care le reprezintă varietatea opțiunilor și eficiența, și posibilitatea ca practicile comerciale neloiale – vechi și noi – să afecteze consumatorii la scară largă, exacerbând riscurile pentru interesele lor economice, precum și pentru bunăstarea lor mentală și fizică.

Verificarea adecvării legislației UE din domeniul protecției consumatorilor în ceea ce privește echitatea digitală[1] a evaluat, în perioada 2017-2023, Directiva 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale[2], Directiva 2011/83/UE privind drepturile consumatorilor[3] și Directiva 93/13/CEE privind clauzele contractuale abuzive[4]. Concluziile au fost că aceste trei directive rămân relevante și necesare pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor în mediul online și funcționarea eficace a pieței unice digitale. În același timp, s-au identificat mai multe practici problematice dăunătoare și aflate în continuă evoluție cu care se confruntă consumatorii în mediul online, de la interfețe înșelătoare, marketing înșelător în materie de prețuri online și abonamente-capcană până la practici comerciale manipulatoare bazate pe date. Verificarea adecvării a evidențiat, de asemenea, lacune și insecuritate juridică în legislația privind protecția consumatorilor, care afectează semnificativ atât consumatorii, cât și întreprinderile. În cele din urmă, a identificat un potențial limitat de simplificare și de reducere a sarcinii, în special în ceea ce privește aspectele reglementate de Directiva 2011/83/UE.

Astfel cum prevede Busola pentru competitivitate, simplificarea și reducerea sarcinii reprezintă unul dintre obiectivele generale ale Comisiei. La 15 iulie 2025, comisarul McGrath a organizat un dialog privind punerea în aplicare, axat pe simplificarea legislației privind protecția consumatorilor în mediul digital[5]. Dialogul a confirmat că sarcinile pentru întreprinderi care decurg din legislația orizontală a UE privind protecția consumatorilor sunt limitate (de exemplu, nu există obligații de raportare), dar există posibilitatea unor simplificări punctuale. În concluziile sale privind Agenda 2030 pentru protecția consumatorilor, Consiliul a salutat obiectivul de simplificare a normelor pentru întreprinderi și a subliniat că ar trebui să se evite crearea de noi constrângeri birocratice nejustificate[6].

---

1 Document de lucru al serviciilor Comisiei, *Fitness Check of EU consumer law on digital fairness* („Verificarea adecvării legislației UE privind protecția consumatorilor în ceea ce privește echitatea digitală”), SWD(2024) 230 final, 3.10.2024.

2 Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor față de consumatori pe piața internă (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

3 Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

4 Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, 21.4.1993, p. 29).

5 Comisia Europeană, Dialog privind punerea în aplicare a protecției consumatorilor în mediul digital cu comisarul Michael McGrath, 2025.

6 Concluziile Consiliului privind Agenda 2030 pentru protecția consumatorilor, 26 februarie 2026.

Prezenta propunere răspunde nevoilor identificate de simplificare și de reducere a sarcinii. Aceasta trebuie interpretată în coroborare cu propunerea de regulament privind echitatea digitală.

Prezenta propunere face parte din Programul privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT) și contribuie la simplificare, acordând o atenție deosebită IMM-urilor. Se preconizează că măsurile de reducere a sarcinii administrative incluse în prezenta inițiativă vor conduce la economii globale.

- **Coerența cu dispozițiile de politică deja existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere este coerentă cu alte priorități ale UE și cu prioritățile Comisiei în materie de protecție a consumatorilor. Directiva 2011/83/UE privind drepturile consumatorilor va fi modificată pentru a reduce sarcinile administrative pentru comercianții care își desfășoară activitatea pe piața internă, fără a compromite obiectivul general al UE de a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este, de asemenea, coerentă atât cu cadrul de reglementare existent privind domeniul digital, inclusiv cu Regulamentul privind serviciile digitale (DSA), Regulamentul privind piețele digitale (DMA), Regulamentul IA și Regulamentul general privind protecția datelor (RGPD), cât și cu inițiativele în curs, cum ar fi Regulamentul Omnibus în domeniul digital și revizuirea Directivei serviciilor mass-media audiovizuale (DSMAV). Propunerea se vrea coerentă și cu propunerea Comisiei EU KIDS ACT.

Aplicarea complementară a cadrului de reglementare privind domeniul digital și a instrumentelor legislative privind protecția consumatorilor asigură o protecție cuprinzătoare și eficace a consumatorilor[7]. Aceasta poate contribui la asigurarea eficientă a respectării normelor atunci când autoritățile se coordonează pentru a aplica cea mai adecvată măsură corectivă[8].

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Prezenta propunere se întemeiază pe articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Articolul 114 din TFUE prevede apropierea legislativă și angajează UE la un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, astfel cum se prevede la articolul 26 din TFUE. Articolul 169 din TFUE și Carta drepturilor fundamentale (articolul 38) reamintesc obiectivul atingerii unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor, articolul 169 din TFUE referindu-se în mod specific la protecția sănătății, a siguranței și a intereselor economice ale consumatorilor.

---

[7] Aplicarea complementară a Regulamentului privind serviciile digitale și a legislației privind protecția consumatorilor este demonstrată, de exemplu, de acțiunile paralele ale Comisiei și ale rețelei CPC în ceea ce privește piețele online Temu și Shein. În cadrul acestor acțiuni, rețeaua CPC abordează aspecte legate de protecția consumatorilor, cum ar fi reducerile false, vânzările agresive, gamificarea forțată, informațiile lipsă și înșelătoare privind drepturile legale ale consumatorilor, recenziile false și datele de contact ascunse.

[8] A se vedea, de exemplu, Reyna, A., „Interdisciplinary enforcement in competition and data protection law” (2025).

Articolul 114 din TFUE este temeiul juridic adecvat. Propunerea vizează reducerea obstacolelor din calea furnizării transfrontaliere de bunuri și servicii pe piețele digitale, prin simplificarea normelor specifice din Directiva 2011/83/UE pentru a reduce sarcinile administrative pentru întreprinderi și a îmbunătăți securitatea juridică pentru întreprinderi și consumatori. Domeniul de politică intră sub incidența competenței partajate, în temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (a) și litera (f) din TFUE. Prin urmare, se aplică principiul subsidiarității, iar propunerea face obiectul mecanismului de control al subsidiarității în temeiul Protocolului nr. 2.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Aspectele legate de protecția consumatorilor, în special cele din sfera digitală, sunt intrinsec transfrontaliere și sistemice, deoarece se referă la piețe digitale care operează în întreaga UE. Aproape jumătate dintre respondenții la sondajul în rândul întreprinderilor realizat pentru evaluarea impactului inițiativei (48 %; 592 din 1 232) au fost de acord sau întru totul de acord că absența unor norme armonizate la nivelul UE limitează scalabilitatea în toate statele membre, iar peste jumătate dintre respondenți (și anume 52 %; 645 din 1 235) au confirmat că diferențele în punerea în aplicare la nivel național a legislației UE îngreunează comerțul transfrontalier.

Acțiunea la nivelul UE are o valoare adăugată mare. Rezultatele sondajelor specifice efectuate pentru verificarea adecvării au evidențiat un consens cu privire la valoarea adăugată europeană a normelor armonizate în domeniul digital pentru comercianții și consumatorii din întreaga UE. Măsurile de simplificare propuse în prezenta directivă vor reduce sarcina administrativă pentru întreprinderi, inclusiv pentru IMM-uri.

- **Proporționalitatea**

Propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru a-și atinge obiectivele. Astfel cum se descrie în secțiunea 6 din Raportul de evaluare a impactului, opțiunile de politică și măsurile specifice de simplificare au fost evaluate luând în considerare și proporționalitatea preconizată a măsurilor incluse. Aceste măsuri reprezintă opțiunea cel mai puțin intruzivă care poate duce la atingerea obiectivului urmărit și, prin urmare, sunt proporționale, astfel cum se explică în secțiunile 7.2 și 7.4 din Raportul de evaluare a impactului.

- **Alegerea instrumentului**

Propunerea de modificare a Directivelor 2011/83/UE și 2002/58/CE ia forma unei directive.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările ex post/verificarea adecvării legislației existente**

De-a lungul perioadei 2017-2023, prin verificarea adecvării legislației UE în materie de protecție a consumatorilor în ceea ce privește echitatea digitală, s-au evaluat Directivele 2005/29/CE, 2011/83/UE și 93/13/CEE în raport cu cele cinci criterii pentru o mai bună legiferare. Concluziile verificării pot fi rezumate după cum urmează:

– eficacitatea: directivele sunt doar parțial eficace, deoarece plângerile consumatorilor și prejudiciile create acestora rămân ridicate, insecuritatea juridică și lacunele juridice persistă și există riscul fragmentării legislative și al unei aplicări insuficiente a normelor;

– coerența: există elemente de coerență internă consecvente și care se consolidează reciproc, în timp ce coerența externă se realizează, în general, prin complementaritatea cu alte acte legislative ale UE;

– eficiența: și sub acest aspect, rezultatele sunt pozitive, dar cu limitări, deoarece costurile și beneficiile sunt echilibrate la nivel societal, iar costurile de asigurare a conformității nu sunt considerate ridicate, în timp ce beneficiile sunt semnificative pentru consumatori, comercianți și autorități, dar există domenii specifice cu potențial de simplificare (de exemplu, obligațiile de informare, dreptul de retragere);

– valoarea adăugată europeană: cadrul juridic al UE obține rezultate moderat sau semnificativ mai bune decât cele care ar fi putut fi obținute de statele membre acționând individual;

– relevanța: pozitivă, dar cu limitări: obiectivele rămân foarte relevante, iar un cadru neutru din punct de vedere tehnologic care acționează ca o plasă de siguranță prezintă avantaje. Diferitele evoluții tehnologice și ale pieței vor avea un impact asupra adecvării la scopul urmărit și se preconizează că în viitor impactul lor va fi mai rapid (de exemplu, utilizarea tot mai frecventă a IA, automatizarea, personalizarea). Aplicarea altor acte legislative ale UE va avea un impact asupra relevanței.

• **Consultarea cu părțile interesate**

În conformitate cu Orientările privind o mai bună legiferare, au avut loc consultări ample pentru a asigura o largă participare a părților interesate.

Activitățile de consultare au inclus:

– o consultare publică care a avut loc în perioada 17 iulie 2025 – 24 octombrie 2025;

– o cerere de contribuții care a fost publicată pe portalul „Exprimați-vă părerea” și s-a derulat în paralel cu consultarea publică;

– o anchetă cantitativă în rândul întreprinderilor;

– o anchetă cantitativă în rândul consumatorilor (cu vârsta de cel puțin 15 ani);

– o anchetă cantitativă în rândul copiilor (cu vârste cuprinse între 7 și 14 ani);

– o serie de experimente comportamentale în rândul consumatorilor (cu vârsta de cel puțin 15 ani);

– o serie de experimente comportamentale în rândul minorilor (cu vârste între 12 și 17 ani);

– activități de cercetare calitativă (discuții în grupuri tematice) cu minori (cu vârste între 12 și 17 ani);

– trei sondaje specifice în rândul părților interesate, cu:

  • asociații de întreprinderi;
  • asociații de consumatori;
  • autorități publice.

– interviuri specifice cu părțile interesate, cu reprezentanți ai întreprinderilor, ai asociațiilor de întreprinderi, inclusiv reprezentanți ai IMM-urilor, și cu reprezentanți ai asociațiilor de consumatori, ai organizațiilor societății civile, inclusiv ai

organizațiilor care reprezintă copiii, tinerii și alte grupuri vulnerabile, precum și cu reprezentanți ai mediului academic;

– mese rotunde cu principalele părți interesate pe teme specifice;

– o consultare în rândul minorilor prin Platforma UE de participare a copiilor;

– un dialog privind punerea în aplicare cu comisarul McGrath în ceea ce privește protecția consumatorilor în mediul digital, la 15 iulie 2025;

– un dialog în materie de politici pentru tineret referitor la Regulamentul privind echitatea digitală, la 17 și 18 iunie 2026;

– activități de cercetare documentară bazate pe literatura academică relevantă, articole, documente de politică și resurse online.

S-a ținut seama și de recomandările copreședinților Grupului special privind siguranța copiilor în mediul online, publicate la 13 iulie 2026.

Un raport de sinteză al consultării părților interesate face parte din anexa 2 la evaluarea impactului. Raportul factual de sinteză al consultării publice a fost publicat la 19 decembrie 2025[9].

Feedbackul primit în urma activităților de consultare a arătat că părțile interesate din rândul consumatorilor nu cred că măsurile de simplificare care fac obiectul prezentei propuneri pot fi puse în aplicare fără a reduce protecția consumatorilor, în timp ce părțile interesate din rândul întreprinderilor susțin că sunt necesare simplificări și mai radicale.

• **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Comisia s-a bazat pe studiul extern de evaluare efectuat pentru verificarea adecvării, pe studiul extern efectuat pentru Regulamentul privind echitatea digitală, pe sondaje efectuate în rândul autorităților, pe activități de cercetare comportamentală, pe Tabloul de bord al condițiilor pentru consumatori, pe lucrările Centrului Comun de Cercetare și pe literatură academică independentă. Studiile de fundamentare sunt listate în anexele la Raportul de evaluare a impactului.

• **Evaluarea impactului**

Opțiunea preferată este aplicată prin prezenta propunere de directivă și prin propunerea de Regulament privind echitatea digitală. Ambele propuneri sunt susținute de o evaluare a impactului, cu privire la care Comitetul de control normativ (CCN) a emis, la 3 iulie 2026, un aviz pozitiv cu rezerve. Observațiile CCN au fost abordate în Raportul final de evaluare a impactului.

Prezenta propunere de directivă pune în practică măsurile de simplificare reținute în secțiunea „6.7 Simplificare” din Raportul de evaluare a impactului: (i) comercianții nu sunt obligați să furnizeze informații precontractuale obligatorii cu privire la dreptul de retragere din contractele pentru conținut digital online atunci când acest drept nu se aplică deoarece consumatorul este de acord în mod explicit să primească acces imediat la conținutul digital online; (ii) pentru abonamentele la conținut media digital (audio și video), dreptul actual de retragere în interval de 14 zile se înlocuiește cu dreptul de a anula contractul în prima lună, sub rezerva plății taxei integrale de abonament pentru luna respectivă (în loc să se calculeze,

[9] Consultare publică referitoare la Regulamentul privind echitatea digitală – Raport de sinteză factual, decembrie 2025.

pentru fiecare consumator, valoarea serviciilor furnizate până la retragere) și (iii) cerințele de informare sunt reduse pentru achizițiile repetate cu valoare scăzută din cadrul aplicațiilor.

Propunerea include și măsuri menite să elimine cerințele care se suprapun și să asigure coerența cu alte acte legislative ale Uniunii: (i) eliminarea din Directiva 2011/83/UE a articolului 16e privind interfețele manipulatoare în contractele la distanță pentru servicii financiare, deoarece interfețele manipulatoare sunt abordate în mod orizontal în propunerea de regulament privind echitatea digitală; (ii) eliminarea din Directiva 2011/83/UE a cerințelor specifice referitoare la informarea consumatorilor în ceea ce privește funcțiile care sunt propuse în mod voluntar de comercianți și sunt reglementate de alte acte legislative ale Uniunii; (iii) eliminarea din Directiva 2011/83/UE a opțiunii normative pentru statele membre în ceea ce privește piețele online, pentru a asigura coerența cu cadrul de reglementare al UE în domeniul digital și (iv) modificarea articolului 13 din Directiva 2002/58/CE asupra confidențialității și comunicațiilor electronice în ceea ce privește comunicările comerciale nesolicitate, pentru a exclude aplicarea acestuia în cazul comunicărilor dintre întreprinderi și consumatori, deoarece acestea vor fi reglementate de Regulamentul privind echitatea digitală.

În ansamblu, această inițiativă va contribui în mod pozitiv la REFIT. Deși nu a fost posibil să se cuantifice economiile în toate cazurile, se preconizează că aceste măsuri de reducere a sarcinii vor conduce la economii totale de 197,5 miliarde EUR în 10 ani.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Prezenta propunere și propunerea de regulament privind echitatea digitală sunt inițiative REFIT. Componenta de simplificare este abordată în prezenta expunere de motive, în timp ce celelalte măsuri sunt abordate în expunerea de motive aferentă propunerii de regulament privind echitatea digitală.

Aceste propuneri creează un set unic de norme care ar oferi mai multă certitudine tuturor participanților de pe piață. Consumatorii vor beneficia de alegeri online mai clare și mai neutre, de prețuri mai ușor de înțeles și de mai puține neplăceri atunci când contractează, utilizează sau părăsesc serviciile digitale, ceea ce consolidează încrederea. Întreprinderile mari, care au deja capacități juridice și de conformare, trebuie doar să-și recalibreze standardele de proiectare și strategiile de monetizare, trecând la modele pe termen mai lung, motivate de reputație, care reduc flexibilitatea pe termen scurt, dar sporesc previzibilitatea și reduc riscurile legate de asigurarea respectării normelor. Este posibil ca IMM-urile să se confrunte inițial cu o sarcină de conformare – reproiectarea interfețelor, a proceselor și a documentației – generată de măsurile din propunerea de regulament privind echitatea digitală, dar, în același timp, vor beneficia de reducerea sarcinii datorită măsurilor de simplificare din prezenta propunere. În plus, după modificările inițiale, acestea vor beneficia de un mediu concurențial mai simplu și mai transparent, care le va permite să se concentreze asupra calității produselor și asupra inovării. În cele din urmă, autoritățile de aplicare a legii vor beneficia de norme și instrumente mai clare care vor permite o intervenție mai timpurie și preventivă, o mai mare coerență între statele membre și o aplicare mai eficace a normelor.

Per ansamblu, propunerile sunt compatibile cu obiectivele UE în materie de competitivitate. Acestea nu generează costuri sistemice sau dezavantaje în materie de inovare și oferă câștiguri nete clare pentru competitivitatea IMM-urilor, orientând în același timp inovarea și concurența către o dinamică a pieței mai durabilă și bazată pe încredere.

Măsurile de simplificare propuse generează economii recurente de costuri prin eliminarea unor obligații de informare redundante, prin raționalizarea tranzacțiilor repetate și prin reducerea cerințelor de conformitate fragmentate sau cu valoare scăzută, fără a compromite obiectivele generale de protecție solidă a consumatorilor. Deși modeste la nivel individual,

aceste economii sunt structurale și se acumulează în timp, în special pentru IMM-uri și întreprinderile digitale care desfășoară activități cu volum ridicat.

Propunerile sunt adaptate erei digitale și sunt în concordanță cu funcționarea internetului. Acestea modifică legislația existentă a UE introducând noi norme de fond pentru protecția consumatorilor, fără a impune colectarea, prelucrarea, generarea, schimbul sau partajarea de date pentru a atinge obiectivele lor. De asemenea, propunerile nu necesită dezvoltarea sau utilizarea unor tehnologii și soluții specifice de către întreprinderi. În cele din urmă, acestea nu impun dezvoltarea unor servicii publice specifice care ar necesita mijloace digitale pentru implementare.

- **Drepturile fundamentale**

Măsurile de simplificare din prezenta propunere sunt compatibile cu articolul 38 din Cartă, întrucât mențin un nivel ridicat de protecție a consumatorilor. Deși unele măsuri incluse în propunerea de Regulament privind echitatea digitală ar putea limita libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16 din cartă), acest lucru nu este valabil pentru măsurile incluse în prezenta propunere.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Cele două propuneri nu conduc la nicio creștere a resurselor umane sau a altor costuri pentru Comisie și, prin urmare, nu au implicații bugetare. Având în vedere că propunerea nu are nici impact bugetar, nici o dimensiune digitală, nu este necesar să se furnizeze o fișă financiară legislativă și digitală.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Propunerea ia forma unei directive de modificare. Statele membre trebuie să transpună directiva în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a acesteia și să comunice Comisiei, prin Themis, măsurile naționale de transpunere. Comisia este pregătită să ofere sprijin tehnic statelor membre pentru punerea în aplicare a directivei.

Progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor celor două propuneri vor fi monitorizate printr-o serie de indicatori principali (enumerați în raportul de evaluare a impactului). Cadrul de monitorizare va face obiectul unei ajustări ulterioare, care va ține cont de cerințele juridice și de punere în aplicare finale și de calendarul acestora.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 din propunere stabilește modificările aduse Directivei 2011/83/UE.

Se modifică articolele 2, 3, 5, 6, 6a, 8, 9, 11a, 12, 14, 16, 16a, 16e și 29 și anexa I la Directiva 2011/83/UE.

Mai precis, se clarifică faptul că, atunci când consumatorii solicită, înainte de încheierea contractului, acces imediat la un conținut digital care nu este furnizat pe un suport material, pierzându-și astfel dreptul de retragere din contract în conformitate cu excepția prevăzută la articolul 16 primul paragraf litera (m), comercianții nu sunt obligați să furnizeze consumatorilor informații precontractuale cu privire la existența și condițiile dreptului de retragere.

În cazul abonamentelor la conținut audio și video care se califică drept contracte de servicii, consumatorul va putea anula contractul în prima lună, sub rezerva plății prețului integral al unei luni de abonament, calculat pe baza întregii durate a contractului. Această normă înlocuiește obligația consumatorului de a despăgubi furnizorul pe baza valorii de piață a serviciilor furnizate până la retragere, astfel cum este prevăzută normele actuale privind retragerea din contractele de servicii.

Obligațiile de informare prevăzute de Directiva 2011/83/UE sunt simplificate pentru microtranzacțiile suplimentare oferite consumatorului de către același comerciant în cadrul unui contract de servicii digitale existent. Mai precis, pentru astfel de microtranzacții, comercianții trebuie să le furnizeze consumatorilor numai informațiile esențiale cu privire la principalele caracteristici și la preț, fără a repeta informațiile statice, cum ar fi identitatea și datele de contact ale acestora.

În cazul comercianților care pun la dispoziție facilități precum o politică de soluționare a plângerilor, asistență postvânzare pentru clienți, servicii postvânzare și garanții comerciale, coduri de conduită și acces la mecanisme extrajudiciare de depunere a plângerilor și de formulare a unor căi de atac, se elimină cerințele de informare cu privire la aceste facilități.

Se elimină din Directiva 2011/83/UE articolul 11a privind funcția de retragere, deoarece acesta se mută în Regulamentul privind echitatea digitală.

Se elimină din Directiva 2011/83/UE articolul 16e, întrucât Regulamentul privind echitatea digitală introduce norme orizontale privind interfețele înșelătoare, care se aplică și contractelor de servicii financiare încheiate la distanță.

Articolul 2 din propunere modifică articolul 13 privind comunicările comerciale nesolicitate din Directiva 2002/58/CE, pentru a exclude aplicarea directivei pentru comunicările dintre întreprinderi și consumatori, deoarece acestea vor fi reglementate de Regulamentul privind echitatea digitală.

2026/0357 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivelor 2011/83/UE și 2002/58/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește simplificarea anumitor norme de protecție a consumatorilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[10],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) În urma verificării din 2024 a adecvării legislației Uniunii în materie de protecție a consumatorilor în ceea ce privește echitatea digitală s-a identificat un anumit potențial de simplificare și de reducere a sarcinii pentru Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului[11].

(2) Directiva 2011/83/UE le cere comercianților să furnizeze consumatorilor, înainte de încheierea unui contract la distanță sau a unui contract negociat în afara spațiului comercial, informații cu privire la dreptul de retragere – condiții, termene și proceduri, precum și formularul tipizat de retragere. În cazul contractelor de furnizare de conținut digital care nu este livrat pe un suport material, consumatorul își pierde dreptul de retragere dacă executarea a început și, atunci când contractul obligă consumatorul să plătească, dacă respectivul consumator și-a dat în prealabil consimțământul expres pentru începerea executării și a confirmat că a luat cunoștință de faptul că-și va pierde în consecință dreptul de retragere.

(3) Atunci când consumatorul își dă consimțământul și confirmă luarea la cunoștință înainte de încheierea contractului, iar executarea contractului începe imediat după încheierea acestuia, ar trebui să se clarifice faptul că comercianții nu sunt obligați să furnizeze informațiile precontractuale cu privire la dreptul de retragere și formularul tipizat de retragere.

---

10 JO C , , p. .

11 Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

(4) Normele privind dreptul de retragere prevăzute în Directiva 2011/83/UE în ceea ce privește contractele de servicii, inclusiv contractele de furnizare de servicii digitale, le permit consumatorilor să își exercite dreptul de retragere și după începerea executării contractului. În astfel de cazuri, comerciantul are dreptul să primească o sumă proporțională cu serviciile prestate înainte ca respectivul consumator să își exercite dreptul de retragere, sumă care se calculează pe baza prețului total convenit. Aceste norme privind dreptul de retragere se aplică, de asemenea, abonamentelor la conținut audio și video pentru o perioadă de timp în care se califică drept contracte de servicii digitale, și anume atunci când oferă conținut de natură dinamică care depășește furnizarea stabilă și, dacă este cazul, continuă de conținut digital specific.

(5) Calcularea sumei care trebuie plătită de consumator este individuală în fiecare caz, ceea ce creează o sarcină administrativă suplimentară pentru furnizor și incertitudine pentru consumatori. Prin urmare, pentru a asigura securitatea juridică, normele privind dreptul de retragere din Directiva 2011/83/UE ar trebui modificate pentru contractele de servicii digitale care constau într-un abonament de acces la conținut audio sau video a căror executare începe înainte de expirarea dreptului de retragere de 14 zile. Mai precis, consumatorul ar trebui să se poată retrage în orice moment în termen de o lună de la încheierea contractului, cu condiția să achite comerciantului suma datorată pentru o lună în cazul abonamentelor lunare. Pentru abonamentele cu o durată mai mare de o lună, această sumă ar trebui să corespundă prețului mediu al serviciului digital pe o lună, calculat pe baza prețului total pentru întreaga durată a contractului și luând în considerare eventualele perioade de reduceri din timpul abonamentului. Întrucât consumatorul care se retrage din contract ar plăti pentru întreaga perioadă de o lună a contractului, comerciantul ar trebui să continue să furnizeze serviciul digital consumatorului până la sfârșitul perioadei respective.

(6) Piețele digitale au înregistrat o creștere semnificativă a microtranzacțiilor pentru achiziționarea de conținut digital care nu este furnizat pe un suport material, încheiate în cadrul serviciilor digitale, în special în contextul jocurilor video. Respectivul conținut digital oferă funcționalități și caracteristici suplimentare care sunt legate intrinsec de serviciul digital deja furnizat de comerciant consumatorului.

(7) Pentru astfel de microtranzacții cu valoare scăzută, este inutil și disproporționat să se solicite comercianților să furnizeze întregul set de informații precontractuale prevăzut în Directiva 2011/83/UE. De exemplu, nu este necesar să se repete informațiile privind identitatea și datele de contact ale comerciantului, modalitățile de plată și de executare sau existența drepturilor legale generale înainte de încheierea fiecărei microtranzacții, deoarece aceste informații au fost deja furnizate la momentul încheierii contractului pentru serviciul digital respectiv.

(8) Prin urmare, este oportun ca astfel de microtranzacții cu valoare scăzută să fie exceptate de la mai multe cerințe de informare precontractuală prevăzute în Directiva 2011/83/UE, menținând în același timp cerința ca comercianții să furnizeze consumatorului informațiile esențiale cu privire la principalele caracteristici și la prețul microtranzacției. Comercianții care oferă microtranzacții ar trebui, de asemenea, să obțină consimțământul expres al consumatorului și confirmarea că acesta a luat cunoștință de faptul că pierde dreptul de retragere dacă microtranzacția este executată imediat.

(9) Directiva 2011/83/UE prevede că, atunci când comercianții pun la dispoziție facilități precum o politică de soluționare a plângerilor, asistență postvânzare pentru clienți, servicii postvânzare și garanții comerciale, coduri de conduită și acces la mecanisme

extrajudiciare de depunere a plângerilor și de formulare a unor căi de atac, aceștia trebuie să informeze consumatorii cu privire la aceste facilități. Or, atunci când comercianții oferă voluntar aceste facilități, pentru a-și promova produsele, piața însăși îi stimulează să-și informeze consumatorii cu privire la existența facilităților și la principalele lor caracteristici, deci nu este necesar să se impună furnizarea unor astfel de informații prin lege. Unele dintre aceste cerințe de informare se suprapun, de asemenea, cu cerințe similare din alte acte legislative ale Uniunii, și anume din Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului[12], care stabilește obligații specifice de informare pentru comercianți cu privire la mecanismele extrajudiciare de depunere a reclamațiilor și de formulare a unor căi de atac, și din Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului[13], care stabilește cerințele de informare cu privire la garanțiile comerciale. Prin urmare, este oportun să se elimine aceste cerințe de informare din Directiva 2011/83/UE, astfel încât să se simplifice cadrul de reglementare.

(10) Directiva 2011/83/UE interzice practicile neloiale în proiectarea interfețelor online în contractele de servicii financiare încheiate la distanță. Regulamentul (UE).../... [*a se introduce numărul Regulamentului privind echitatea digitală*] introduce norme orizontale care vizează practicile neloiale în proiectarea interfețelor online și se aplică și contractelor de servicii financiare încheiate la distanță. Pentru a se evita duplicarea normelor, dispoziția respectivă și trimiterile la aceasta ar trebui eliminate din Directiva 2011/83/UE.

(11) Directiva 2011/83/UE obligă comercianții care oferă încheierea de contracte prin intermediul unei interfețe online să se asigure că respectivii consumatorii se pot retrage din contracte utilizând o funcție de retragere online. Regulamentul (UE).../... [*a se introduce numărul Regulamentului privind echitatea digitală*] introduce norme orizontale privind proiectarea echitabilă a interfețelor, inclusiv obligația comercianților de a oferi o funcție online pentru exercitarea dreptului de retragere și de reziliere a contractului. Pentru a se evita duplicarea normelor, dispoziția privind funcția de retragere și trimiterile la aceasta ar trebui eliminate din Directiva 2011/83/UE.

(12) Directiva 2011/83/UE permite statelor membre să impună cerințe suplimentare de informare furnizorilor de piețe online. Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului[14] stabilește cerințe orizontale de informare pe deplin armonizate pentru furnizorii de piețe online. Potrivit regulamentului respectiv, statele membre nu ar trebui să adopte sau să mențină cerințe naționale suplimentare referitoare la aspectele care intră în domeniul său de aplicare. Pentru a se asigura coerența, dispoziția respectivă și trimiterile la aceasta ar trebui eliminate din Directiva 2011/83/UE.

---

12 Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

13 Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22.5.2019, p. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj).

14 Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) (JO L 277, 27.10.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

(13) Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului[15] îi protejează pe abonați și pe utilizatorii de servicii de comunicații electronice împotriva comunicărilor nesolicitate în scopuri de marketing direct. Această protecție este extrem de relevantă pentru consumatori și este pe cale de a fi integrată în Regulamentul (UE) [*a se introduce numărul Regulamentului privind echitatea digitală*]. Pentru a se evita duplicarea normelor din Regulamentul privind echitatea digitală și din Directiva 2002/58/CE, este necesar să se modifice Directiva 2002/58/CE pentru a exclude aplicarea normelor sale privind comunicările nesolicitate în relațiile dintre întreprinderi și consumatori.

(14) Prin urmare, Directivele 2011/83/UE și 2002/58/CE ar trebui modificate în consecință.

(15) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume simplificarea normelor UE în materie de protecție a consumatorilor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de fiecare stat membru în parte, ci, având în vedere specificul acestei problematici, care afectează întreaga Uniune, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei 2011/83/UE

Directiva 2011/83/UE se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„12. «serviciu financiar» înseamnă orice serviciu cu caracter bancar, de creditare, de asigurări, de pensii personale, de investiții sau de plăți, inclusiv servicii de criptoactive;”

(b) se adaugă următorul punct:

„22. «microtranzacție» înseamnă un contract de furnizare de conținut digital care nu este livrat pe un suport material:

(a) care este încheiat în cadrul unui contract de servicii digitale existent între același comerciant și același consumator;

(b) care este legat intrinsec de executarea serviciului digital respectiv prin furnizarea de conținut sau caracteristici suplimentare și

(c) pentru care plata care trebuie efectuată de consumator nu depășește 50 EUR sau echivalentul acestei sume într-o monedă virtuală utilizată de comerciant.”;

(2) la articolul 3, alineatul (1b), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

[15] Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

„În cazul contractelor la distanță încheiate între un comerciant și un consumator pentru prestarea de servicii financiare, se aplică numai articolele 1 și 2, articolul 3 alineatele (2), (5) și (6), articolul 4, articolul 6a, articolul 8 alineatul (6), articolele 16a-16d, articolul 19, articolele 21-23, articolul 24 alineatele (1) și (6), articolele 25-27 și articolul 29.”;

(3) la articolul 5 alineatul (1), litera (ec) se elimină;

(4) articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) literele (g) și (h) se înlocuiesc cu următorul text:

„(g) modalitățile de plată și de livrare, inclusiv, dacă sunt disponibile, modalitățile de livrare ecologice, modalitățile de executare, termenul până la care comerciantul se angajează să livreze bunurile sau să presteze serviciile;

(h) în cazul în care există un drept de retragere, condițiile, termenele și procedurile de exercitare a dreptului respectiv, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1), formularul tipizat de retragere, prezentat în anexa I partea B precum și, după caz, informații cu privire la existența și amplasarea funcției de retragere menționate la articolul [*a se introduce numărul articolului privind funcția de retragere*] din Regulamentul (UE).../... al Parlamentului European și al Consiliului * [*a se introduce numărul Regulamentului privind echitatea digitală*], cu excepția cazurilor în care, înainte de încheierea contractului de furnizare de conținut digital care nu este livrat pe un suport material, consumatorul a fost de acord să înceapă executarea contractului imediat după încheierea acestuia, în conformitate cu articolul 16 primul paragraf litera (m).”

---

* Regulamentul (UE) …/… al Parlamentului European și al Consiliului din … (JO …ELI …)”;

(ii) litera (j) se înlocuiește cu următorul text:

„(j) faptul că, în cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere după formularea unei cereri în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) sau cu articolul 8 alineatul (8), consumatorul este obligat să achite comerciantului costuri rezonabile, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) sau, în cazul unui contract de servicii digitale care constă într-un abonament de acces la conținut audio și video, în situația în care consumatorul își exercită dreptul de retragere în temeiul articolului 9 alineatul (1b), faptul că respectivul consumator este obligat să achite comerciantului prețul mediu al serviciului pentru o lună, calculat pe baza întregii durate a contractului;”;

(iii) literele (m), (n) și (t) se elimină;

(iv) se adaugă următorul paragraf:

„Prin derogare de la primul paragraf, pentru microtranzacții, comerciantul furnizează consumatorului informațiile menționate la primul paragraf literele (a) și (e).”

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Informațiile menționate la alineatul (1) literele (h), (i) și (j) de la prezentul articol pot fi furnizate utilizând modelul de instrucțiuni privind retragerea prevăzut în

anexa I partea A. Comerciantul a îndeplinit cerințele de informare prevăzute la alineatul (1) literele (h), (i) și (j) de la prezentul articol dacă a furnizat consumatorului aceste instrucțiuni, completate corect. Trimiterile la perioada de retragere de 14 zile din modelul de instrucțiuni privind retragerea prevăzut în anexa I partea A se înlocuiesc cu trimiteri la o perioadă de retragere de 30 zile în cazurile în care statele membre au adoptat norme în conformitate cu articolul 9 alineatul (1a) sau cu trimiteri la o perioadă de retragere de o lună pentru contractele de servicii digitale care constau într-un abonament de acces la conținut audio și video pe o anumită perioadă de timp, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (1b).;

(5) la articolul 6a, alineatul (2) se elimină;

(6) articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Dacă un contract la distanță care urmează să fie încheiat prin mijloace electronice obligă consumatorul să plătească, comerciantul aduce la cunoștința consumatorului într-un mod clar și bine evidențiat, imediat înainte ca acesta să facă comanda, informațiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (a), (e), (la), (o) și (p) și, în cazul microtranzacțiilor, informațiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (a) și (e)”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care contractul este încheiat printr-un mijloc de comunicare la distanță care permite un spațiu sau un timp limitat pentru furnizarea informației, comerciantul furnizează, în cadrul mijlocului de comunicare respectiv sau prin intermediul acestuia, înaintea încheierii contractului, cel puțin informațiile precontractuale prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (a), (b), (e), (h) și (o), cu excepția formularului tipizat de retragere prevăzut în anexa I partea B, menționat la litera (h). Celelalte informații menționate la articolul 6 alineatul (1), inclusiv formularul tipizat de retragere, sunt furnizate consumatorului de către comerciant într-un mod adecvat, în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol. În cazul microtranzacțiilor, comerciantul furnizează, înainte de încheierea contractului, în cadrul unor astfel de mijloace de comunicare la distanță sau prin intermediul acestora, informațiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (a) și (e).”;

(c) la alineatul (7), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Comerciantul transmite consumatorului confirmarea încheierii contractului, pe un suport durabil, într-un termen rezonabil din momentul încheierii contractului la distanță și cel târziu la momentul livrării bunurilor sau înainte de începerea prestării serviciului sau de începerea furnizării conținutului digital care nu este livrat pe un suport material. Respectiva confirmare include:”;

(7) articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) după alineatul (1a) se introduce următorul alineat:

„(1b) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, în cazul contractelor de servicii digitale care constau într-un abonament de acces la conținut audio și video pentru o anumită perioadă de timp, atunci când consumatorul a solicitat în mod expres ca executarea contractului să înceapă imediat după încheierea acestuia, consumatorul are la dispoziție o perioadă de o lună pentru a se retrage din contractul la distanță sau din contractul negociat în afara spațiului comercial, fără a prezenta niciun motiv și fără a suporta alte costuri decât cele prevăzute la articolul 14.”;

(b) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere articolului 10, perioada de retragere menționată la alineatul (1) de la prezentul articol expiră după 14 zile sau, în cazurile în care statele membre au adoptat norme în conformitate cu alineatul (1a) de la prezentul articol, după 30 de zile de la sau, pentru contractele menționate la alineatul (1b) din prezentul articol, la o lună de la:”;

(8) articolul 11a se elimină;

(9) articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Efectele retragerii

(1) Exercitarea dreptului de retragere pune capăt obligațiilor părților contractuale:

(a) de a executa contractul la distanță sau contractul negociat în afara spațiului comercial sau

(b) de a încheia un contract la distanță sau negociat în afara spațiului comercial, în cazurile în care consumatorul a făcut o ofertă.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, în cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere dintr-un contract de servicii digitale care constă într-un abonament de acces la conținut audio și video pentru o perioadă de timp în temeiul articolului 9 alineatul (1b), comerciantul execută contractul până la sfârșitul perioadei inițiale de o lună.”;

(10) la articolul 14, după alineatul (3) se introduce următorul alineat:

„(3a) Prin derogare de la alineatele (2a) și (3) de la prezentul articol, în cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere dintr-un contract de servicii digitale care constă într-un abonament de acces la conținut audio și video pentru o perioadă de timp în temeiul articolului 9 alineatul (1b), consumatorul achită comerciantului prețul mediu al serviciului pentru o lună, stabilit în contract și calculat pe baza întregii durate a contractului.”;

(11) la articolul 16a alineatul (1), litera (s) se înlocuiește cu următorul text:

„(s) instrucțiuni practice și proceduri pentru exercitarea dreptului de retragere în conformitate cu articolul 16b alineatul (1), care să indice, printre altele, numărul de telefon al comerciantului și adresa sa de e-mail sau detalii privind alte mijloace de comunicare relevante pentru transmiterea declarației de retragere și, pentru contractele de servicii financiare încheiate prin intermediul unei interfețe online, informații privind existența și amplasarea funcției de retragere menționate la articolul [*a se introduce numărul articolului privind funcția de retragere*] din Regulamentul (UE).../... [*a se introduce numărul Regulamentului privind echitatea digitală*].”;

(12) articolul 16e se elimină;

(13) la articolul 29, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care un stat membru recurge la oricare dintre opțiunile de reglementare menționate la articolul 3 alineatul (4), articolul 6 alineatul (7), articolul 6 alineatul (8), articolul 7 alineatul (4), articolul 8 alineatul (6), articolul 9 alineatele (1a) și (3), articolul 16 al doilea și al treilea paragraf, articolul 16a alineatele (2) și (9) și articolul 16b alineatul (7), acesta informează Comisia în acest sens până la 19 decembrie 2025, precum și cu privire la orice modificări ulterioare.”.

(14) în anexa I partea A, punctul [6] din „Instrucțiuni de completare” se înlocuiește cu următorul text:

„[6] În cazul unui contract de prestări servicii sau al contractelor de furnizare de apă, gaze naturale sau energie electrică, atunci când acestea nu prevăd vânzarea într-un volum limitat sau într-o cantitate stabilită, sau de încălzire centralizată, introduceți următoarele: „Dacă ați solicitat ca prestarea serviciilor sau furnizarea de apă/gaze naturale/energie electrică/încălzire centralizată [*tăiați menționile inutile*] să înceapă în perioada de retragere, ne datorați o sumă proporțională cu serviciile furnizate până în momentul în care ne-ați comunicat retragerea din prezentul contract, în raport cu totalitatea prestațiilor prevăzute în contract / ne datorați suma corespunzătoare contravalorii medii a abonamentului dumneavoastră lunar [*tăiați menționea inutilă*].”

Articolul 2

Modificări aduse Directivei 2002/58/CE

La articolul 13, se adaugă următorul alineat (7):

„(7) Prezentul articol nu se aplică comercianților care adresează comunicări nesolicitate în scopuri de marketing direct utilizatorilor sau abonaților care sunt consumatori.”

Articolul 3

(1) Statele membre adoptă și publică, cel târziu până la [12 luni de la intrarea în vigoare], actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică aceste acte începând cu [12 luni de la intrarea în vigoare].

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții din dreptul național pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*